

Roček: Ještě jednou o tragikomedii s Amnesty International

pz prvnizpravy.cz/zpravy/politika/rocek-jeste-jednou-o-tragikomedii-s-amnesty-international

V srpnu 2022 propukla mezi západními politiky a protiruskými protestanty i naivními občany doslova nenávistná hysterie vůči dosavadním miláčkům, kterými byla svatá Amnesty International (AI).

Tématu se věnovaly i První zprávy.

František Roček, publicista

26. srpna 2022 - 03:20

Mnoho podivínů bylo rozhořčeno tím, že si dovolila AI 4. srpna 2022 uveřejnit „Ukrajina: Ukrajinská bojová taktika ohrožuje civilisty“ s podtitulkem „Vojenské základny jsou zřízeny v obytných oblastech včetně škol a nemocnic“. (<http://www.amnesty.org/en/latest/news/2022/08/ukraine-ukrainian-fighting-tactics-endanger-civilians/>)

Nehorázné bylo, že si AI dovolila kritizovat západoukrajinské (kyjevské) vedení?

Západní (tedy i česká) média ukázala primitivismus současné západní mediální politické žurnalistiky. Oficiální média tím vyhovují momentální vládní politice, která je stejně politicky primitivní jako úslužná žurnalistika.

Připomeňme si, o co se jedná

Citujeme: „...*Ukrajinské síly vystavily civilisty nebezpečí tím, že zřídily základny a provozovaly zbraňové systémy v obydlených obytných oblastech, včetně škol a nemocnic...*“ uvedla Amnesty International.

Taková taktika porušuje mezinárodní humanitární právo a ohrožuje civilisty, protože mění civilní objekty na vojenské cíle. Následné ruské údery v obydlených oblastech zabily civilisty a zničily civilní infrastrukturu.

„Zdokumentovali jsme vzorec, kdy ukrajinské síly ohrožují civilisty a porušují válečné zákony, když operují v obydlených oblastech,“ řekla Agnès Callamardová, generální tajemnice Amnesty International...

Mezi dubnem a červencem strávili pozorovatelé Amnesty International několik týdnů vyšetřováním ruských útoků v Charkově, Donbasu a Mykolajivu. Organizace kontrolovala místa výbuchů; vyslechli přeživší, svědky a příbuzné obětí útoků; a provedl dálkový průzkum Země a analýzu zbraní.

Během těchto vyšetřování pozorovatelé našli důkazy o tom, že ukrajinské síly zahájily útoky z obydlených obytných oblastí a usadily se v civilních budovách v 19 městech a vesnicích v regionech. Laboratoř crisis evidence lab organizace analyzovala satelitní snímky, aby dále potvrdila některé z těchto incidentů.

Většina obytných oblastí, kde se vojáci nacházeli, byla kilometry od frontových linií. Byly k dispozici schůdné alternativy, které by neohrozily civilisty – jako jsou vojenské základny nebo hustě zalesněné oblasti v okolí nebo jiné stavby dále od obytných oblastí. V případech, které Amnesty International zdokumentovala, si není vědoma toho, že ukrajinská armáda, která se nacházela v civilních strukturách v obytných oblastech, žádala nebo pomáhala civilistům evakuovat blízké budovy – což je neschopnost přijmout všechna proveditelná opatření na ochranu civilistů...

Přeživší a svědci ruských útoků v oblasti Donbasu, Charkova a Mykolajivu řekli pozorovatelům Amnesty International, že ukrajinská armáda operovala v blízkosti jejich domovů v době útoků a vystavovala oblasti odvetné palbě ruských sil. Pozorovatelé Amnesty International byli svědky takového chování na mnoha místech.

Mezinárodní humanitární právo vyžaduje, aby se všechny strany konfliktu v maximální možné míře vyhýbaly umístění vojenských cílů v hustě obydlených oblastech nebo v jejich blízkosti. Mezi další povinnosti chránit civilisty před účinky útoků patří odstranění civilistů z blízkosti vojenských cílů a účinné varování před útoky, které mohou mít dopad na civilní obyvatelstvo.

...Mykola, který žije ve výškovém obytném bloku ve čtvrti Lysychansk (Donbas), která byla opakovaně zasažena ruskými útoky, které zabily nejméně jednoho staršího muže, řekl Amnesty International:

„Nechápu, proč naše armáda střílí z měst a ne z pole.“ Další obyvatel, 50letý muž, řekl: **„V sousedství je určitě vojenská aktivita. Když dojde k odlivu ohně, slyšíme příchozí palbu.“** Pozorovatelé Amnesty International byli svědky, jak vojáci používali obytnou budovu asi 20 metrů od vchodu do podzemního krytu, který používali obyvatelé, kde byl starší muž zabit.

... V Bachmutu několik obyvatel řeklo Amnesty International, že ukrajinská armáda používala budovu sotva 20 metrů přes ulici od obytné výškové budovy. 18. května zasáhla přední část budovy ruská raketa, která částečně zničila pět bytů a poškodila blízké budovy. Kateryna, obyvatelka, která útok/výbuch přežila, řekla: **„Nechápala jsem, co se stalo. [Byla] rozbitá okna a spousta prachu v mém domě... Zůstal jsem tady, protože moje matka nechtěla odejít. Má zdravotní problémy.“**

Tři obyvatelé řekli Amnesty International, že před útokem ukrajinské síly používaly budovu přes ulici od bombardované budovy a že dva vojenské nákladáky byly zaparkovány před jiným domem, který byl poškozen při zásahu rakety. Pozorovatelé Amnesty International našli známky vojenské přítomnosti v budově i mimo ni, včetně pytlů s pískem a černé plastové fólie zakrývající okna, stejně jako nové vybavení první pomoci při traumatu vyrobené v USA.

...Pozorovatelé Amnesty International byli svědky, jak ukrajinské síly používají nemocnice jako de facto vojenské základny na pěti místech. Ve dvou městech odpočívaly desítky vojáků, pobíhaly a jedly v nemocnicích. V jiném městě vojáci stříleli z blízkosti nemocnice.

Ruský nálet 28. dubna zranil dva zaměstnance lékařské laboratoře na předměstí Charkova poté, co ukrajinské síly zřídily v areálu základnu.

Využívání nemocnic pro vojenské účely je jasným porušením mezinárodního humanitárního práva.

... Ukrajinská armáda běžně zřizuje základny ve školách ve městech a vesnicích na Donbasu a v oblasti Mykolajiv. Školy byly od začátku konfliktu sice dočasně uzavřeny pro studenty, ale ve většině případů se budovy nacházely v blízkosti obydlených civilních čtvrtí a ve 22 z 29 navštívených škol pozorovatelé Amnesty International buď našli vojáky používající prostory, nebo našli důkazy o současné nebo předchozí vojenské činnosti - včetně přítomnosti vojenských únav, vyřazené munice, armádní přídělové balíčky a vojenská vozidla.

Ruské síly zaútočily na mnoho škol používaných ukrajinskými silami. V nejméně třech městech se ukrajinští vojáci po ruském bombardování škol přesunuli do dalších škol v okolí, čímž vystavili okolní čtvrti riziku podobných útoků.

Ve městě východně od Oděsy byla Amnesty International svědkem širokého vzorce ukrajinských vojáků, kteří využívali civilní prostory pro ubytování a jako prostory pro zastávky, včetně umístění obrněných vozidel pod stromy v čistě obytných čtvrtích a používání dvou škol umístěných v hustě obydlených obytných oblastech. Ruské údery v blízkosti škol zabily a zranily několik civilistů od dubna do konce června – včetně dítěte a starší ženy zabitě při raketovém útoku na jejich dům 28. června.

V Bachmutu ukrajinské síly používaly univerzitní budovu jako základnu, když 21. května udeřil ruský úder, který údajně zabil sedm vojáků. Univerzita sousedí s výškovou obytnou budovou, která byla při útoku poškozena, spolu s dalšími civilními domy vzdálenými zhruba 50 metrů. Pozorovatelé Amnesty International našli pozůstatky vojenského vozidla na nádvoří vybombardované univerzitní budovy.

...Ukrajina je jednou ze 114 zemí, které schválily Deklaraci bezpečných škol, dohodu o ochraně vzdělávání uprostřed ozbrojeného konfliktu, která umožňuje stranám využívat opuštěné nebo evakuované školy pouze tam, kde neexistuje žádná životaschopná alternativa...“

Tolik oficiální zpráva AI.

Amnesty International: Ukrajina používá taktiku lidských štítů

O hysterii primitivů

Ukrajínští sympatizanti z této věcné zprávy byli hysteričtí. Na internetu i v aktivistické žvanivosti uráželi ty, kteří ještě den předtím byli pro ně informačně přitažliví - Amnesty International.

Nelze se divit, že 7. srpna 2022 vydala AI „Prohlášení ke zveřejnění tiskové zprávy o ukrajinské bojové taktice“

<http://www.amnesty.org/en/latest/news/2022/08/statement-on-publication-of-press-release-on-ukrainian-fighting-tactics/>

AI se v prohlášení svíjí pokorou: „...Amnesty International hluboce lituje úzkosti a hněvu, které způsobila naše tisková zpráva o bojové taktice ukrajinské armády. Od začátku ruské invaze v únoru 2022 Amnesty International přísně dokumentuje a informuje o válečných zločinech a násilnostech spáchaných na Ukrajině a hovoří se stovkami obětí a přeživších... Prioritou Amnesty International v tomto i v jakémkoli konfliktu je zajistit ochranu civilistů; ve skutečnosti to byl náš jediný cíl při vydávání tohoto nejnovějšího výzkumu. I když si plně stojíme za svými zjištěními, litujeme způsobené bolesti a chceme objasnit několik zásadních bodů.

V naší tiskové zprávě jsme zdokumentovali, jak jsme ve všech 19 městech a vesnicích, které jsme navštívili, našli případy, kdy se ukrajinské síly nacházely hned vedle místa, kde žili civilisté, čímž je potenciálně vystavili riziku přicházející ruské palby. Toto hodnocení jsme provedli na základě pravidel mezinárodního humanitárního práva, která vyžadují, aby se všechny strany konfliktu v maximální možné míře vyhnuly umístění vojenských cílů v hustě obydlených oblastech nebo v jejich blízkosti. Válečné zákony existují částečně proto, aby chránily civilisty, a z tohoto důvodu Amnesty International naléhá na vlády, aby je dodržovaly.

To neznamená, že Amnesty International činí ukrajinské síly odpovědnými za násilnosti spáchané ruskými silami, ani že ukrajinská armáda nepřijímá adekvátní opatření jinde v zemi. Musíme být velmi jasní: Nic, co jsme dokumentovali, že ukrajinské síly dělají, žádným způsobem neospravedlňuje ruské porušování...“

Aby AI snížila hysterický tlak vůči ní, napsala ukrajinské vládě podrobnosti o jejich zjištěních 29. července. „***V našem dopise jsme zahrnuli GPS souřadnice a další citlivé informace o místech, včetně škol a nemocnic, kde jsme zdokumentovali ukrajinské síly umístěné mezi civilisty. Tyto informace jsme v naší tiskové zprávě nezveřejnili kvůli bezpečnostním rizikům, která by to představovalo jak pro ukrajinské síly, tak pro civilisty, s nimiž jsme hovořili.***“

Lze očekávat, že o to pilnější a hysteričtější bude AI vůči Rusku, aby si udobřila západní hysteriky.

Česká špína ve formátu AI

Česká média také zpochybnila úctyhodnost zprávy AI. Např.: „... ***Pokud zprávu Amnesty International o problematice taktice ukrajinské armády ovlivnila falešná svědectví, dozvíme se to a v Amnesty to bude mít důsledky. Reálně poškodit bránící se stranu ale materiál moc nemůže. O válce se rozhoduje jinde,***“ mudroval Petr Jedlička ze sluníčkářského deníku Referendum.

Ukázkově se vyjádřil Filip Outrata v článku „Co ukázal spor o „ukrajinskou“ zprávu Amnesty International“ (denikreferendum.cz). Na začátku článku měl správnou otázku: **„Vlna kritiky směřující na adresu Amnesty International po zveřejnění zprávy o počínání ukrajinské armády něco vypovídá o české společnosti. Celá kauza ale především otevírá závažnější otázku: jak dnes kritizovat Ukrajinu?“**

Autor upozorňuje: **„Prohlížím si stránky Amnesty věnované dění na Ukrajině a v Rusku v posledním půl roce. S železnou pravidelností se tu střídají zprávy obviňující ruská vojska z lidskoprávních zločinů s reporty o pronásledování odpůrců války v Rusku a Bělorusku. Těch zpráv jsou desítky a jsou dlouhé. A úplně na okraji najdeme jedinou položku, která naopak kritizuje počínání ukrajinské armády.**

Mám podobné pocity jako Jiří Just, politolog a novinář dlouhodobě žijící v Rusku... Ze sledování podle jeho slov „tsunami nenávisti“ proti Amnesty International v českém veřejném prostoru se mu udělalo zle, protože mu to nutkavě připomnělo atmosféru v Rusku, vyznačující se odmítáním sebemenší kritiky a agresivitou...“

V rozsáhlém citátu je důležité shrnutí situace:

1. AI je západní organizace se všemi fobiemi o demokratických hodnotách, proto je z principu protiruská
2. proto se zaměřila na obviňování ruských vojsk

3. útoky na AI jsou podobné jako u ruských kritiků, což správně ukazuje, že nezáleží na tom, zda AI kritizují Ukrajinci, Rusové, Češi či Angličané, protože jde o fenomén fandovství, jako třeba ve fotbale. Pokud AI nespĺňuje momentální představy, je vypískána. Klasický projev primitivismu stáda. Třeba i deník The Times v redakčním komentáři Amnesty označil za „Putinovy propagandisty“.

Autor článku Outrata upozorňoval, že jde méně o samo jádro věci a více o mediální podobu jejího zveřejnění a následné dopady. Přeloženo do češtiny, AI měla ukrajinskou akci spíše omlouvat?

Typická je hysterická reakce, kterou vypotil šéfredaktor listu Kyiv Post a někdejší (v 70. a 80. letech) aktivista a pracovník Amnesty International Bohdan Nahajlo. V otevřeném dopisu vyzval k rezignaci generální ředitelku organizace Agnès Callamard. Prý ředitelka Amnesty na jedné straně vrazila dýku do zad ukrajinské armádě bojující o přežití, na druhé straně střelila do nohy vlastní organizaci a poškodila její pověst. V dopisu není ani zmínka o veškeré dosavadní kritice ze strany AI vůči Rusku. I šéfredaktor Kyiv Post nicméně uznává, že věcně je zpráva AI opodstatněná.

Outrata upozorňuje: „...Podle Nahajla ze strany AI zvolená forma vytvořila dojem „morální ekvivalence“ mezi ruskými útočníky a ukrajinskými obránci. Jiné organizace vlastně sdělily věcně totéž, avšak taktnější formou... například zpráva HRW mluví i v samém titulku společně o ruské a ukrajinské armádě, kdežto zpráva AI pouze o ukrajinské straně...“

Čili je to jako za komoušů: Kritizovat se může, ale text musí být proukrajinsky politicky korektní. A musí se při kritice zdůraznit, že za to může vlastně někdo jiný, který reakci/jednání vyvolal.

Z toho vyplývá, že politická primitivita je sociologicko - psychologického charakteru, když princip hysterického jednání byl za komoušů stejný jako dnes v době krásně šťavnaté demo - kracie.

Outrata to potvrzuje úvahou: „...Je možné a dokonce pravděpodobné, že tato kauza Amnesty International skutečně uškodí a část dárců a podporovatelů, pravděpodobně zejména ve střední a východní Evropě, se od ní odvrátí. Zatím není jisté, jak velká část to bude, nicméně pokud se tak skutečně stane, bude to pro generální ředitelku dostatečný důvod k odstoupení, i přesto, že bude nadále hájit danou zprávu jako takovou. V mediálním světě na formě prostě záleží...“

Co k tomu dodat? Příliš mi to všechno připomíná studenou válku. Nedivím se, protože jsme až po uši ve studené válce č. 2. Stačí si přečíst co napsal Sam Winter-Levy, doktorand na Princetonské univerzitě a redakční ředitel Iniciativy nepravidelného válčení, společné aktivity Modern War Institute ve West Pointu a projektu Empirical Studies of Conflict:

„.... Během studené války USA podporovaly více než dva tucty povstání bojujících proti vládám podporovaným Sovětským svazem. Sověti dělali v podstatě totéž. Čína zase podporovala různé povstalecké skupiny zapojené do "národně osvobozeneckých válek", od Guineje-Bissau přes Omán až po Laos. Od roku 1945 téměř polovina všech povstaleckých skupin obdržela podporu od cizích států, obvykle vojenské pomoci - došlo k více než 900 případům

bezpečnostní pomoci od třetích stran bojovníkům ve válkách.

A zástupné války jsou stále častější: Během posledních dvou století se pravděpodobnost, že skupina obdrží vnější pomoc, zvýšila z přibližně jednoho z pěti na přibližně čtyři z pěti.

Jaderné zbraně mohou učinit horké konflikty mezi velmocemi méně přitažlivými, ale mnohem méně odrazují od méně viditelných a extrémních forem násilí. Velmocenské soupeření šlo vždy ruku v ruce se zástupnými válkami různého druhu; není důvod očekávat, že tentokrát to bude jiné, i když americké národní strategické dokumenty mají tendenci tuto realitu bagatelizovat.

"Sotva je přehnané," píše politolog Daniel Byman, "říci, že všechny dnešní velké války jsou v podstatě zástupnými válkami." Válka na Ukrajině není výjimkou..."

Konec citátu, který vysvětluje vše...

(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)